

unfair konkurrence over for dem, der skal leve af SU.

Det er forskellige holdninger. Vi synes, det er bedre, at folk får en uddannelse på dagpenge, når de står til rådighed for arbejdsmarkedet, og det er det basale skel, der er i denne diskussion, og det er den basale holdningsforskel, der er mellem det, regeringen og Socialdemokratiet står for, og så det, som venstrefløjen står for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til ander behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 107:

Forslag til folketingsbeslutning om overflytning af miljøstatistik til Danmarks Statistik.

Af Niels J. Langkilde (KF), Jens Vibjerg (V), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl. (Fremsat 29/2 96).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Miljøstatistikken skal belyse udviklingen i miljøet, i naturen og i ressourcerne. Den skal give viden om miljøbelastningen og om samfundets indsats på miljøområdet. Og den skal endvidere udgøre et tilstrækkeligt datamæssigt grundlag for analyser af sammenhængene mellem den samfundsøkonomiske udvikling og miljøet i bred forstand. Miljøstatistikken er derfor overordentlig væsentlig både for offentligheden og for den administrative og politiske beslutningsproces.

Dataindsamlingen og førstebearbejdningen varetages hovedsagelig af en række forskellige institutioner og styrelser under Miljø- og Energiministeriet.

Danmarks Statistik har siden 1992 foretaget en systematisk udvikling af den samfundsrelaterede miljøstatistik baseret på disse data og publicerer nu 20-30 artikler om året i Nyt fra Danmarks Statistik og i Statistiske Efterretninger.

I Danmarks Statistiks arbejdsplan for 1996 er den fortsatte udbygning af miljøstatistikken en vigtig del af institutionens statistikprogram, ligesom institutionens »Strategi 96« peger på, at der bør ske en fortsat udbygning af miljøstatistikken i takt med Danmarks Statistiks økonomiske muligheder herfor. Beslutningsforslaget viser, at der er bred tilslutning til dette udgangspunkt.

Intentionerne bag beslutningsforslaget er, at produktion og offentliggørelse af miljøstatistik ikke underlægges uvedkommende politiske hensyn, og at statistikken skal være korrekt og pålidelig.

Jeg er enig i disse synspunkter og yderligere i, at en hurtig offentliggørelse også er væsentlig for statistikken nytteværdi, men jeg må samtidig konkludere, at regeringen ikke kan støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Baggrunden herfor er, at der allerede foregår et intensivt løbende samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik om udbygningen af miljø- og energistatistikken hos Danmarks Statistik.

Og jeg skal påpege, at udbygningen helt overvejende ikke består i en overflytning af statistik, men om en nyudvikling af statistik baseret på allerede eksisterende grunddata, og det indebærer samtidig, at Miljø- og Energiministeriet fortsat vil publicere en lang række skrifter med store mængder af data og statistiske oplysninger. Men det er altså noget andet end det, Danmarks Statistik foretager sig. Danmarks Statistik udarbejder det, vi kalder løbende statistiske oplysninger om bestemt definerede miljøområder.

Som led i de løbende drøftelser mellem Danmarks Statistik og Miljø- og Energiministeriet om samarbejdet om miljø- og energistatistikken er der netop nedsat et udvalg, der skal gøre status over samarbejdet og udarbejde en samarbejdsaftale mellem parterne om udarbejdelse og publicering af miljø-, natur- og energistatistik, og dette udvalg vil som en naturlig del af sit

arbejde også beskæftige sig med de forhold, der fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget.

Danmarks Statistik har formandskabet i udvalget, og de øvrige medlemmer repræsenterer Miljø- og Energiministeriet og dets institutioner samt Økonomiministeriets departement, og udvalget skal afslutte sit arbejde snarest og senest inden udgangen af 1996.

Det Rådgivende Miljøstatistikudvalg, som er et andet udvalg end det, jeg lige har beskrevet, er nedsat af styrelsen for Danmarks Statistik og har løbende fulgt opbygningen af miljøstatistikken i Danmarks Statistik og vil også blive inddraget i vurderingen af resultatet af arbejdet i det netop nævnte udvalg.

En række offentlige myndigheder samt organisationer og foreninger er repræsenterede i Det Rådgivende Miljøstatistikudvalg, og det er på den baggrund regeringens opfattelse, at der ikke er behov for at nedsætte det i beslutningsforslaget foreslåede ekspertudvalg.

Jeg mener, at vi med det igangsatte udvalgsarbejde – som er en udløber af det hidtidige samarbejde mellem Danmarks Statistik og Miljø- og Energiministeriet – viser, at vi fuldt ud støtter intentionerne bag forslaget om, at statistik også på miljøområdet skal være korrekt og pålidelig. Og lad os så se frem til resultatet af de fælles bestræbelser for løbende at forbedre og udbygge det statistiske arbejde også på miljøområdet.

Lotte Henriksen (S):

Forslagsstillerne ønsker, at regeringen skal nedsætte et ekspertudvalg alene med henblik på at overflytte miljøstatistikken til Danmarks Statistik.

I dag foregår udarbejdelsen af miljøstatistikken i et samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik, hvor indsamlingen af grunddata og den første bearbejdelse sker i Miljø- og Energiministeriet, og den omfattende viderebearbejdelse sker i Danmarks Statistik med henblik på den videre formidling i en samfundsmæssig sammenhæng.

Et af ministeriets vigtigste opgaver er jo også at overvåge miljøet. De love, vi har vedtaget, vil vi jo rent faktisk også gerne have bliver efterlevet, og derfor har det været naturligt, at ministeriets naturfaglige ekspertise også har været inddraget i indsamling af data, lige så naturligt som det er, at også Arbejdsministeriet via a-kasserne indsamler tal om arbejdsløsheden. For

uden fagministeriernes dataindsamlinger ville Danmarks Statistiks oplysninger jo heller ikke være så nøjagtige, som de rent faktisk er.

Som økonomiministeren har påpeget, er der netop nedsat et udvalg, der skal se på samarbejdet mellem Danmarks Statistik og Miljø- og Energiministeriet med henblik på at udarbejde en samarbejdsaftale mellem parterne, og derfor ser vi i Socialdemokratiet ingen grund til at støtte det beslutningsforslag, som er til behandling nu.

Men lad mig under alle omstændigheder påpege, at også vi naturligvis finder, at miljøstatistik som al anden statistik skal være pålidelig og rigtig og ikke i sig selv have et politisk formål – det tror jeg i øvrigt alle i Folketinget kan være helt enige om – men at målet med forslaget alligevel synes at være lidt tendentiøst, nemlig som om man netop med dette forslag ønsker at skabe mistillid til den eksisterende miljøstatistik og det nuværende samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik og få den nuværende miljødataindsamling til at se utroværdig ud. Derfor altså en afvisning fra Socialdemokratiets side.

Til sidst har jeg lovet på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, som desværre ikke kan være til stede i salen, at meddele, at heller ikke Det Radikale Venstre kan støtte beslutningsforslaget.

Jens Vibjerg (V):

Når vi i Venstre er medforslagsstillere til dette forslag, er det for at sikre, at vi fremover også på miljøområdet kan få troværdige statistikker.

Vi så jo omkring pesticidsagen, at Miljøstyrelsen greb ind i fortolkningen af tallene, således at fortolkningen passede bedre ind i den politiske dagsorden.

I ISAG-sagen havde Miljøstyrelsen i første udkast til en aftale med Danmarks Statistik om anvendelsen af tal fra affaldsproduktionen stillet krav om godkendelse af tallene inden offentliggørelse, hvilket rejser spørgsmålet om Danmarks Statistiks lovfæstede uafhængighed.

Efter indkaldelse til samråd indkaldte Miljøstyrelsen Danmarks Statistik til et møde om en ny aftale for at imødegå kritikken.

Og branchestatistikken for bekæmpelsesmidtelsalg tog det 7 måneder at videreformidle, og det må jo siges at være utrolig lang tid.

Danmarks Statistiks ledelse accepterer med principperne for samarbejde med andre myndigheder og for omtale af opfølgning af myn-

dighedsplaner m.v., at Danmarks Statistik ikke længere må udsende miljøstatistik, hvor de statistiske data sammenholdes med de politiske mål og handlingsplaner. Kun efter censur fra rigsstatistikeren vil sådanne ting i fremtiden blive publiceret.

Med de nye regler giver det Miljøministeriet og dermed den siddende regering monopol på at vurdere og kommentere miljøstatistik i forhold til handlingsplaner m.v., ligesom den indrømmelse også svækker Danmarks Statistiks uafhængighed i forhold til andre ministerier.

Det er vel næsten kun i det tidligere Østeuropa, statistikker skulle politisk godkendes, inden de blev udsendt.

Alarmerende nok har Danmarks Statistik således med udarbejdelsen af disse principper for samarbejde givet efter for Miljøministeriets intervention og pres, og det svækker altså Danmarks Statistiks uafhængighed og troværdighed, ligesom det svækker interesseorganisationers og journalisters og politikeres mulighed for at få andre vurderinger end regeringens egne.

Vi har også i Weekendavisen set en medarbejder ved Danmarks Statistik udtale, at det kun kan opfattes således, at Miljøministeriet ønsker uidskrænket magt til at træffe beslutninger om, hvorvidt handlingsplaner er opfyldt, og Danmarks Statistik bør ikke ligge under for denne holdning.

Interessant nok har Miljøministeriet ikke kritiseret de tidligere statistikker fra Danmarks Statistik, før de kom i karambolage med ministeriets planer og ønsker.

Det udvalg, som jeg kan forstå er nedsat, synes jeg der er nogle ting i, som man også kan sætte spørgsmålstejn ved.

Og samarbejdsaftalen kan man også sætte spørgsmålstejn ved. Er det ikke betænkeligt, at et fagligt-teknisk samarbejde om håndtering af, hvordan man statistisk kan belyse opfyldelsen af de mål, der er sat i forskellige natur- og miljøpolitiske handlingsplaner, skal debatteres med et fagligt område? Og tidspunkterne for publicering og procedurerne for eventuelle faglige kommentarer fra Miljø- og Energiministeriet i forbindelse med Danmarks Statistiks udarbejdelse af publikationer vedrørende miljø- og natur- og energistatistik? Og hvorfor skal ministeriet høres, når andre berørte parter ikke får samme indsigelsesret?

Men kort kan vi vel sige, at havde vi haft en rigsstatistiker med en ryggrad, der var stærkere end en regnorms, havde vi været fri for dette

forslag, men vi føler, at Danmarks Statistik ligger under for pres fra Miljøstyrelsen.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jeg vil bare sige, at hr. Jens Vibjergs bemærkning om, at den miljøstatistik, der laves i Danmark, ligner statistikken i det tidligere Østeuropa, i virkeligheden kun bekræfter de fordomme, som jeg synes forslagsstillerne har, eller som jeg i hvert fald antyder at forslagsstillerne måske kunne have til miljøstatistikken, som den ser ud i Danmark på nuværende tidspunkt.

Og jeg skal da dybt beklage det, hvis udgangspunktet er, at man faktisk føler, at Danmarks Statistik ikke er særlig stærk i sit samarbejde med Miljø- og Energiministeriet, og man samtidig mener, at Danmarks Statistik skal have miljøstatistikken alene.

Den kritik kan jeg overhovedet ikke bakke op, hverken for den ene eller for den anden institutions vedkommende.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan sige til fru Lotte Henriksen, at det egentlig er meget præcist formuleret, for hvis vi havde haft tillid til Danmarks Statistik, havde vi ikke haft behov at fremsætte det her beslutningsforslag. Det er jo et udtryk for, at vi og mange andre med os ikke har tillid til, at det er en fri og uafhængig statistik, vi får, fordi miljøstatistikken ligger under for påvirkninger fra Miljøstyrelsen.

(Kort bemærkning).

Lotte Henriksen (S):

Jamen så er vi jo i virkeligheden nået til sagens kerne, og så kan man jo undre sig over, at beslutningsforslaget rent faktisk indebærer, at al miljøstatistik skal overflyttes til en institution, nemlig Danmarks Statistik, som forslagsstillerne ikke har tillid til.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til fru Lotte Henriksen: Det er netop for at genskabe den tillid til Danmarks Statistik.

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil godt starte med at slå fast, at vi i SF mener, at der altid er behov for at have en god og troværdig miljøstatistik, som følger udviklingen i og jo desværre også afviklingen af naturgrundlaget meget nøje.

Der er altså tale om, at vi altid er optaget af, at miljøstatistikken har en høj kvalitet. Miljøstatistikken er jo både nødvendig, for at man som led i den politiske beslutningsproces kan foretage diverse analyser, og skal selvfølgelig også tjene til information for befolkningen i debatter om miljø sagen.

Men det undrer mig meget, at det forslag her kommer frem, at det i det hele taget er fremsat, for hvad er i grunden hensigten med det? For hvis forslaget bliver gennemført, vil det jo betyde, at arbejdsvilkårene i Miljøstyrelsen og i institutionerne bliver umuliggjort. De miljødata, der tilgår Danmarks Statistik, er jo data, der indsamles af styrelserne og anvendes i det daglige arbejde.

Der foregår jo også i dag et samarbejde mellem Miljø- og Energiministeriet og Danmarks Statistik. Der er en arbejdsdeling, og den arbejdsdeling mener vi er fornuftig og nødvendig og skal fortsætte.

Som jeg læser forslaget her, så er det udtryk for et ønske om, at Danmarks Statistik – som man jo altså kritiserer voldsomt – skal have monopol på miljøstatistikområdet, og at man dér faktisk skal opbygge en helt ny miljøinstitution og fjerne meget, meget væsentlige dele fra arbejdet i Miljø- og Energiministeriet, og det ønsker vi absolut ikke, og vi afviser dermed forslaget.

Og den debat, der lige har været, afslører altså, at det, som det i virkeligheden handler om, jo nok er, at både Venstre og De Konservative og Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti er helt uenige i tolkningen af de sager, der har været fremme.

Det er det, det drejer sig om, og så prøver man at drage statistikken i tvivl og sætte spørgsmålstegn ved, om den nu også bliver udarbejdet korrekt. Men hunden ligger jo nok begravet i, at man ikke bryder sig om at få at vide, at der stadig væk sprøjtes for meget, og det problem prøver man så at gøre til et spørgsmål, der handler om statistik. Men det handler jo om politik og politiske vurderinger og tolkninger, og det, vi taler om her i dag, er statistik.

Aage Brusgaard (FP):

Beslutningsforslaget her er jo fremsat af fire partier, og jeg er enig i bemærkningerne til forslaget. Så for at undgå dobbeltadministration vil jeg lade være med at læse dem op.

De korte bemærkninger, der har været tidligere i debatten, går ligesom ud på, at vi skal til

at detailbehandle forslaget nu, men det skal vi jo ikke, og det er netop derfor, vi foreslår, at der skal nedsættes et ekspertudvalg, der skal komme med et forslag, som vi så kan vurdere og diskutere sagen ud fra.

Fru Lotte Henriksen nævnte i sin ordførertale, at forslaget også kunne tolkes som en kritik af Miljøstyrelsens indblanding i statistikken, og det har fru Lotte Henriksen egentlig ret i. Det er derfor, det er fremsat; det er fuldstændig rigtigt opfattet. Og som hr. Jens Vibjerg nævnte, har det noget at gøre med indblanding i pesticidstatistikken, men det vil jeg ikke komme nærmere ind på, for det er jo beskrevet.

Vi, der følger lidt med i valgresultater – det har vi jo alle sammen en vis interesse i – ved jo, at siden de er blevet flyttet fra Danmarks Statistik til Indenrigsministeriet, går der måneder, før vi har de rigtige valgresultater, hvorimod de kom som et lyn fra en klar himmel, da Danmarks Statistik havde dem.

Jeg skal så komme med en lille krølle på sagen:

Fremskridtspartiets politik er rent faktisk, at Danmarks Statistik bør privatiseres. Det er ikke det, der er på dagsordenen, men jeg siger det, fordi jeg synes, det ikke skal glemmes i debatten, at det altså er vores hovedønske.

Men forslaget her går i hvert fald ud på, at vi mener, at Miljøstyrelsen faktisk ikke skal blande sig i de miljøstatistikker, der kommer frem, og at vi håber, at Danmarks Statistik er en uafhængig institution, for vi ved, at den er hurtig, og vi ved også, at den rent faktisk er dygtig, og derfor støtter vi beslutningsforslaget.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Statistik kan altid vendes og drejes og fortolkes, og der foregår altid en vis bearbejdning af statistiske data, inden de fremlægges, og en sådan bearbejdning eller påvirkning, om man vil, kan ske i den form, man indsamler dataene i, i den bearbejdning, dataene underkastes, og i den form, de præsenteres i, og endelig i, hvilke data man vælger at indsamle. Det er der ikke noget nyt i, og i den sammenhæng er miljøstatistik ikke noget specielt.

Det, der sandsynligvis trykker V og K og Fremskridtspartiet i denne her sag, er tilsyneladende, at man tror, at der sker en bevidst manipulering af data, som fordrejes politisk efter for-godtbefindende, og det vil jeg slet ikke afvise. Det er almindelig praksis fra magthaveres side, og her tror jeg selvfølgelig ikke, at den nuvæ-

rende regering er en tøddel bedre end de forrige, borgerlige regeringer.

Tilsvarende er det jo en kendt sag, at rapporter kan ligge i månedsvis og afvente et valg eller andet, fordi man ikke ønsker rapporternes konklusioner ud, før det anses for belejligt. Jeg skal f.eks. blot henvise til rapporterne om landbrugets forhold i EU op til den svenske afstemning om EU. Så det er ikke alene herhjemme, den slags ting sker.

Så i stedet for at tage udgangspunkt i nogle enkelte konkrete sager, som går V og K og Z imod, burde disse partier derfor erkende, at de her bare ikke har haft tilstrækkelige politiske argumenter til at skabe opbakning bag deres synspunkter, og så ikke prøve at skjule det politiske nederlag som et statistisk problem. Og det, jeg tænker på, er selvfølgelig den diskussion om pesticidafgifterne, vi havde sidste forår, og det virker faktisk ikke særlig reelt, at man i den forbindelse gør det til et statistisk problem.

Vi diskuterede også, hvordan det ville gå med pesticidudviklingen, og fra V og K's side sagde man, at forbruget af pesticider ville gå nedad, og jeg sagde faktisk det modsatte. Jeg sagde, at selv med afgifter, og selv om braklægningerne i omdrift kom tilbage igen, ville der være en sandsynlighed for, at det steg, og det har det gjort. I 1994 er salget af pesticider steget med 20 pct.

Så det er altså ikke, fordi vi har et problem med at få dokumenteret, om pesticidforbruget går op eller ned, og det kunne jeg godt tænke mig at man så forholdt sig til, for det, der er kernen i denne her diskussion, er jo egentlig hele holdningen til miljøspørgsmålet, og det gør man så til et statistisk problem, som man dækker sig under.

Jeg synes f.eks., det er utroligt, at under den forrige valgkamp var en af de ting, der gjorde, at jeg havde nogle rimelig gode chancer i Horsens og i Vejle Amt, at der netop var udsendt en opfordring fra et meget stort grovvareselskab om, at man skulle se at få købt rigeligt ind af de pesticider, der var forbudt efter den 1. januar.

Det er jo på den måde, man i de kredse håndterer miljøproblemer, og det var jo en vis herre, som også opstillede til folketingsvalget for et vist parti, og det gav en utrolig god debat på de offentlige møder, der var dengang.

Og det, man gør her, er jo sådan set at medvirke til at skjule det egentlige politiske problem.

Men lad os nu bare tage en reel snak om de muligheder, der helt generelt ligger i statistikken, for jeg er heller ikke glad for Danmarks Statistik – for nu at vende det om. Jeg synes f.eks., det har været utrolig tungt at få Danmarks Statistik til at begynde at interessere sig for alternative produktionsformer i landbruget. Først for et år siden er det lykkedes at begynde at få en opgørelse over nogle af de indberetninger, der kommer. Det har været meget, meget tungt.

Så det er altså ikke kun i Miljøstyrelsen, der kan være problemer. F.eks. kan man heller ikke få sådan en banal ting som en opgørelse over de enkelte produktionsformers brug af energi i landbruget ud af Danmarks Statistik. Og via mit arbejde har jeg altså prøvet at få etableret sådan nogle undersøgelser.

Derfor mener jeg, at kernen i det her er, at V, K og Z prøver at dække det politiske nederlag omkring pesticiderne ind under en statistisk bommert, hvad det ikke er. Og jeg mener ikke, at der er nogen grund til at flytte området, og for at der ikke skal være nogen tvivl, afviser vi forslaget.

Til gengæld vil vi gerne benytte anledningen til at få en debat med regeringen om mere åbenhed i de statistiske data generelt, som ligger til grund for politiske tiltag – og det gælder også Danmarks Statistik – herunder også om indførelse af nye statistikker, som kan sætte fokus på nogle af de områder, som vi ud fra vores socialtiske og grønne, økologiske synsvinkel savner meget i det danske statistikbillede.

Så det, som vi håber kan komme ud af denne her debat, er, at vi i hvert tilfælde får anledning til at fremføre nogle ting over for regeringen, men vi støtter ikke forslaget.

Poul Nødgaard (DF):

Men det gør vi til gengæld, og jeg er lidt uforstående over for, hvorfor man har så meget imod, at der nedsættes et ekspertudvalg, som kunne se på de her ting. I mange, mange sager her i Folketinget er det jo sådan, at man lader specialister kigge på tingene, og at de så kommer med et eller andet oplæg. Men det er, som om man er lidt bange i denne sag, og jeg kan egentlig slet ikke forstå det sidste indlæg, vi hørte fra Enhedslisten, for i det ene øjeblik sagde ordføreren, hr. Bent Hindrup Andersen, at miljøstatistikken skal bevares, hvor den er, og i det næste øjeblik indledte han sin tale med at sige, at han ikke var i tvivl om, at magthavere –

og det er altså i øjeblikket Socialdemokratiet, og tidligere var det V og K – manipulerer med de her ting. Jeg skrev det ned, og nogenlunde sådan mener jeg ordene faldt.

Og det er jo sådan set utrolig stærke ord at fremføre, og jeg vil da også håbe, at det i en given sag kan dokumenteres. Men hvis det er tilfældet, at der manipuleres med oplysningerne, synes jeg jo egentlig, at Enhedslisten skulle tage under dyb overvejelse at støtte forslaget, så man kunne få kigget på tingene og måske få dem ændret således, at vi kunne føle os hundrede procent trygge ved, at de oplysninger, vi får på det her område, er hundrede procent korrekte. Så jeg forstår simpelt hen ikke holdningen. Det er det mest selvmodsigende indlæg, der har været holdt i salen i dag.

Når regeringen har lagt sig fast på, at den vil bevare det, som det er, har den sikkert gjort det uden at tænke dybere over tingene og ud fra devisen, at sådan kører det, og det kan det blive ved med at gøre.

Det er en ret forenklet indstilling at have til tingene, for jeg tror ikke, regeringen har gjort sig dybtgående overvejelser om det. For hvis den havde det, ville den nok gå ind i en mere positiv dialog med oppositionen omkring de her ting.

Men jeg forstår overhovedet ikke, at sådan en sag ikke kan samle hele Folketinget, og at vi alle sammen – fra den ene side af salen til den anden, uanset om det er Enhedslisten eller Dansk Folkeparti – siger: Her er et område, som vi alle sammen kan være interesserede i kommer til at køre på en måde, som alle har tillid til.

Men det ønsker man tilsyneladende ikke – ud fra det synspunkt, at det er et oppositionsforslag. Det skal pr. automatik bare jordes, og det er det, der sker i dag, og det sker også mange andre dage, desværre for det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg tror ikke, vi skal mere end en uge eller to, måske tre tilbage, hvor jeg havde et beslutningsforslag på dagsordenen om, at der skulle laves en uafhængig undersøgelse af varmebehovet i Københavns Kommune med henblik på at finde ud af, om der var et grundlag for Avedøreværk 2. Det blev mejet ned af V og K og i øvrigt også af regeringen.

Det kunne man da have støttet. Det er jo det, jeg mener med, at det mange gange er nødvendigt, at man tager nogle initiativer for at få lavet uafhængige vurderinger, og det så vi gerne at

man støttede. Forslaget ligger stadig væk i udvalget, og man kan jo nå at ændre opfattelse.

Det, jeg mener, vil jeg sige til hr. Poul Nødgaard, er, at der ikke ligger nogen som helst fordel i at få flyttet det fra det ene ministerium til det andet eller til Danmarks Statistik.

Det, jeg udtrykte, var, at der ingen idé er i at flytte det, for der er problemer alle steder, og dem vil vi gerne være med til at se på.

Niels J. Langkilde (KF):

Jeg vil gerne takke for bemærkningerne, naturligvis navnlig de positive, og jeg vil starte med at sige, at det, der er det vigtige for forslagsstillerne og i alt fald for Det Konservative Folkeparti, er, at vi fører en miljøpolitik, der er baseret på viden, på facts. Når vi skal prioritere, skal det være på baggrund af nøgterne kendsgerninger, og vi skal sørge for at minimere elementet af følelser og stemninger mest muligt.

Det skal være en miljøpolitik, der er baseret på argumenter, og de argumenter fås bl.a. ved at få det, der allerede er sket, beskrevet så nøjagtigt og så præcist som overhovedet muligt.

Det bliver en miljøpolitik, der er baseret på internationalt samarbejde, og netop Danmarks Statistik og ikke Miljøministeriet er statistikmyndigheden, der arbejder internationalt og står for koordineringen. Det er dem, der koordinerer for eksempel med EUROSTAT, og det er derfor meget væsentligt, at tyngden ligger dér.

Det er også en politik, hvor målingerne af effekten på den gennemførte politik ikke skal foretages af dem, der er de politikskabende. Det er helt det samme, som hr. Hindrup Andersen sådan set mener, nemlig at vi skal sørge for at forhindre en magtkoncentration, så at de, der sidder og styrer bilen, selv kan bestemme, om de har styret godt eller styret skidt. Det er fundamentalt, at vi har en afgørende tillid både til manden bag rattet og til den, der konstaterer, hvordan der er kørt.

Vi skal ikke bede nogen om at kontrollere sig selv. Det svarer til at bede folk om at sælge elastik i metermål, og det kræver en endog meget høj moral. Det ved vi godt er at friste såvel den siddende regering som en hvilken som helst kommende regering over evne. Derfor må vi sprede magten på dette område også for at få befolkningens tillid til hele miljøstatistikområdet, så diskussionen ikke går på, om statistikken er rigtig eller den er forkert, men kommer til at fokusere på, om vi har et godt miljø eller et dårligt miljø, hvordan vi skal prioritere, hvor problemerne er størst, og hvor indsatsen skal gøres.

Danmarks Statistik er, eller måske skulle vi sige burde være den centrale statistikmyndighed i Danmark, men det er ved at glide Danmarks Statistik af hænde. Det er da klart, at ethvert ministerium gerne vil sidde og styre sig selv på den måde og ikke have indblanding udefra, men det er vi nervøse for. Valgstatistik er nævnt, vi kan nævne udlændingestatistik, vi kan nævne så meget andet, og miljøstatistikken går med raket fart væk fra at have noget at skulle have sagt. Det er vi nervøse for.

Vi er midt i hele CO₂-debatten. Jeg kunne godt sige til hr. Hindrup Andersen, at det ikke er et nederlag om pesticidafgiften, der er optaget her. Det er fremtidens miljøpolitik. Når miljøgifter og alt muligt andet bliver en stadig vigtigere del i fremtidens samfund, gælder det om, at vi ikke indbygger nogle strukturproblemer. Vi skal have fat i at lave den helt rigtige struktur fra dag 1, og nu er vi altså et par dage inde i den tid, hvor vi er optaget af miljøpolitik.

Lad os tage sådan noget som hele CO₂-problematikken. Miljø- og Energiministeriet arbejder med det. Det er institutioner i Miljø- og Energiministeriet, der beregner de CO₂-udslip, vi har. Det må da være let nok bare at sætte et målebånd, et termometer eller et eller andet på og aflæse det og skrive op, men så let er det ikke. Det er et dybt kompliceret arbejde at udarbejde disse miljøstatistikker. Der er masser af steder, hvor uafhængige folk må vurdere, om det skal være lidt til højre, lidt til venstre, lidt op eller lidt ned.

Det er derfor, at den politiske pressionsmulighed er så stor. Vi er nervøse for, at man går ned og siger: Kan I ikke lige regulere den faktor lidt ned, så får vi et meget kønnere resultat, der viser, at den politik, vi har ført, er opfyldt. Jeg har arbejdet længe nok med statistik til at vide, at når man sidder i samme hus, er der nogle, der godt kan finde på at spadsere ned forbi statistikkernes kontor og sige: Kunne vi ikke få et regnestykke, der viser lidt andet?

Derfor skal det ligge i en uafhængig institution, hvor de pressionsmuligheder er minimeret, og i Danmarks Statistik, som den er opbygget, har vi en uafhængig institution. Den vil vi gerne værne om, og vi vil gerne gøre uafhængigheden større, så de skøn, der skal foretages, alene er baseret på den bedste videnskabelige hensigt og ikke på, om man skal please den ene eller den anden politik.

Vi har også problemet med, at kun dele af miljøstatistikken fremlægges. Det har vi haft en

række eksempler på, og det er jo den letteste måde at styre en statistik på; men lad det være glemt i forhold til det andet.

Vi har offentliggørelsestidspunkterne som en af de kritiske ting. Vi så det ved pesticiddebatten. Vi har lige netop fået et svar fra miljø- og energiministeren, der går på, at igen i år bliver bekæmpelsesmiddelstatistikken stærkt forsinket i Miljøstyrelsen, hvor Danmarks Statistik kunne have afleveret den for lang tid siden, når branchen har afleveret oplysninger.

Hvorfor dog parkere tingene, hvor de tager længere tid og bliver lavet ringere? Det virker molboagtigt. Lad os få Danmarks Statistik på banen i dette spørgsmål, så får vi det også hurtigt.

Økonomiministeren gjorde en række bemærkninger om troværdighed og hurtighed i statistik. Jeg er fuldstændig enig, og jeg kvitterer da også, for jeg syntes, det var en god idé, at man nedsatte det udvalg. Det er så ikke det udvalg, vi har ønsket, og det er ministeren også opmærksom på.

Men jeg synes, at ministeren skulle overveje det endnu en gang og se, om det ikke var en idé at koordinere disse ting, for ellers må vi jo spørge os selv, hvad vi skal med Danmarks Statistik, hvis alle statistikkerne løber fra institutionen. Så kan vi da lige så godt overlade det til et markedsføringsbureau at indsamle statistik. Det kan de lave for penge.

Hvis vi skal have en central statistikmyndighed, der kan arbejde ligeværdigt sammen med de andre i EU og i øvrigt med de samlede FN-lande, må vi også give dem de helt afgørende samfundsmæssige statistikker, som er her.

Jeg vil derfor godt spørge økonomiministeren: Hvad siger styrelsen for Danmarks Statistik egentlig til dette forslag? Syntes de, det var godt, eller syntes de, det var skidt? Har de nogen kommentarer til det? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Fru Lotte Henriksen fra Socialdemokratiet læner sit hoved til det netop nedsatte udvalg og siger, at det her oser af mistillid. Det gør det. Jeg har altså altid mistillid til folk, der siger, at de er bedst til at kontrollere sig selv.

Det så vi da i Østeuropa, hvad angik miljøpolitikken. Det var helt de samme argumenter, vi blev mødt med, da vi sagde, at den stat, som kontrollerer sine egne statsvirksomheder, ser det ikke godt ud for. Den daværende venstrefløj spurgte: Hvilken interesse skulle staten have i at lave et dårligt miljø for borgerne?

Det er helt det samme, vi hører nu.

Vi må have mistillid til alle magthavere, hvad enten de er socialdemokrater, radikale, konservative eller venstrefolk. Grundlaget i vort folkestyre er, at vi ikke udstyrer nogen med fuldmagter.

SF gjorde også meget ud af troværdigheden og syntes, det var en god ting, men kunne altså ikke se de problemer, der var i det og mente, at arbejdsforholdene bliver umuliggjort i Miljø- og Energiministeriet. De vil da blive fremmet, hvis de ikke skal tage sig af disse ting og i stedet kunne få lov til at tage sig af konsekvensanalyser af tallene. Det var da mere interessant at sætte Miljø- og Energiministeriets folk til det, og så ville tingene blive gjort hurtigere og gjort af folk, der var statistisk uddannede og kendte alle de lumske fælder. Sidder man kun og fedter med en enkelt statistik, begår man mange flere af de klassiske fejltagelser ved udarbejdelse af statistikker. Vi har brug for nogle statistisk faglige folk til at være dybt involveret i disse ting.

Når SF's ordfører siger, at vurderinger, tolkninger og den slags ikke har noget med statistik at gøre, må jeg sige, at det har de. I hvert eneste lille led er man nødt til at lave afrundinger, vurdere tals validitet osv.

Dér er det igen: Det er ikke det politiske, der skal være det afgørende i de vurderinger.

Jeg synes, vi med amternes indsamling af vandkvaliteterne fra vores vandløb, hvor de bruger hver deres metode rundt om i amterne, netop har et godt eksempel på, hvor galt det går. Vi får, jeg vil ikke sige ubrugelige, men stærkt misvisende resultater. Vi må da sørge for, at vi bruger en ensartet metode, ellers får vi ikke et tal, vi kan bygge en politik på.

Hr. Bent Hindrup Andersen fra Enhedslisten, synes jeg, spillede med lidt mere åbne kort. Han var klar over, at det her handlede om magt. Den, der sidder på tallene, har altså også en mulighed for at påvirke dem. Jeg synes, det var en frejdig og korrekt udmelding. Sådan er virkelighedens verden.

Men der var andre ting, jeg var uenig i. Jeg har nævnt det med, at dette skulle dække over et nederlag, men det er altså ikke tilfældet. Det er et ønske om, at uanset hvilken regering der er i Danmark, handler debatten ikke om statistikens validitet, men om de emner statistikken viser, dvs. den førte miljøpolitik. Så vil vi være kommet et langt skridt videre i den miljøpolitiske debat i Danmark.

Derfor er jeg bedrøvet over, at forslaget ikke blev bedre modtaget.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må indrømme, at det ikke var min hensigt fra starten af behandlingen af beslutningsforslaget, at jeg skulle på talerstolen en gang til; men det føler jeg desværre er nødvendigt.

Jeg bliver nødt til fra denne talerstol at tage endda meget klar afstand fra de insinuerende bemærkninger, der er gjort, om en lang række offentlige institutioner og personer, herunder Rigsstatistikeren, Danmarks Statistik, Miljøstyrelsen m.fl. Jeg mener ikke, at den måde at argumentere på fremmer noget som helst af det, jeg i øvrigt troede vi var enige om at fremme.

Jeg må sige, at jeg tager klar afstand fra det.

Så vil jeg godt udbyde et par ting. Det er fuldstændig ud i det blå, hvis jeg må tillade mig at bruge sådan et populistisk udtryk, i fuld alvor at forestille sig, at man skulle flytte al dataindsamling på miljøområdet, energiområdet og naturområdet fra et hav af institutioner under Miljø- og Energiministeriet til Danmarks Statistik. Det er fuldstændig umuligt sagligt at argumentere for den slags ting.

Dernæst fremgår det klart af bestemmelserne i forbindelse med Danmarks Statistiks arbejde med en lang række statistikområder, herunder miljøstatistikken, at man skal bruge den faglige ekspertise, der er rundt omkring i systemerne, bl.a. dér, hvor man indhenter dataene. Det er derfor, man har aftaler om, hvorledes det samarbejde skal foregå. Det gjorde jeg meget detaljeret rede for på et samråd, jeg tror det var i Det Politisk-Økonomiske Udvalg i marts måned 1995; undskyld hvis jeg tager fejl af udvalgene i den sammenhæng, men jeg mener, det var PØ-udvalget. Det er derfor Rigsstatistikeren, Danmarks Statistik, Økonomiministeriet og bl.a. Miljøministeriet og Miljøstyrelsen er i løbende dialog om disse spørgsmål.

Miljøstatistikken er jo ikke noget gammelt, veletableret i Danmarks Statistik. Det er et nyt område, der er ved at blive opdyrket og udviklet, og det foregår i øvrigt, nøjagtig som hr. Langkilde gjorde rede for det, i internationale sammenhænge, og miljøfaglige statistiske spørgsmål behandles jo internationalt. Udviklingen af det grønne nationalregnskab, som vi lidt populært kalder det, er jo en ting, der foregår i FN-regi og på en lang række internationale niveauer, og dér er Danmarks Statistik med, og det er vi også på de andre miljøspørgsmålsom-

råder, for det er nyt i stort set alle lande. Derfor er det ikke bare noget, man lige etablerer.

Jeg er enig i nogle af de principielle ting, og det sagde jeg også i mit første indlæg, som der er gjort rede for i beslutningsforslaget, og som bl.a. hr. Langkilde igen fremhævede. Jeg vil f.eks. godt understrege, at ét af problemerne, som vi taler om, er, at når vi har besluttet nogle ting i Folketinget om handlingsplan og målopfyldelse, viser det sig, at det er for uklart til, at man kan måle opfyldelsen. Beslutningsforslaget gør opmærksom på, at det må være et krav, at vi i Folketinget også er klar over vores ansvar for, at det overhovedet kan kontrolleres, at vi når en målopfyldelse.

Det er her, Rigsstatistikeren går ind, og det er så det, der af hr. Jens Vibjerg bliver kaldt censur af Rigsstatistikeren. Jeg må tage afstand fra det. Det er Rigsstatistikeren og ingen andre, der i sidste ende har ansvaret for kvaliteten af det, der kommer fra Danmarks Statistik. Det er det, han er ansat til og får sin løn for. Derfor må han bedømme kvaliteten af tallene, målemetoder osv. for at se, om det er godt nok til at offentliggøre.

Jeg er enig i, at der på miljøstatistikområdet også skal indføres helt faste terminer for, hvornår hvad kommer, og det er også vor ambition. Hvis statistikken så ikke kommer, og det sker jo også, at statistik for betalingsbalancen ikke kommer på datoen, skal det offentliggøres, at den er udsat, og hvorfor den er udsat. Det er helt klart regeringens holdning, at der skal være et forløb, som er regulært.

Det er den type ting, der skal klarlægges af det udvalg, som regeringen har nedsat, og hvor Økonomiministeriets departement altså også nu er involveret, og jeg håbede, at vi i hvert fald til en begyndelse kunne samles om en rapport for at se, om det ikke var et skridt i den rigtige retning.

Miljøstatistikarbejdet i Danmarks Statistik er i virkeligheden først startet rigtigt i 1993, og det er jo styrelsen i Danmarks Statistik, der afgør, hvordan der skal prioriteres inden for Danmarks Statistiks områder. Jeg har ikke spurgt styrelsen, og det beklager jeg – det var hr. Langkilde, der spurgte, hvad den mener om nr. B 107 – men jeg vil da gerne prøve at finde ud af det og forklare hr. Langkilde det, hvis hr. Langkilde ikke selv kender nogen i styrelsen, som han kunne spørge. Det er jo offentligt, hvem der sidder dér; jeg har desværre ikke listen over navnene med, men den kan jo virkelig hurtigt skaffes frem.

Vi skal også huske, at der sidder et råd for miljøstatistik, som er sammensat for at følge udviklingen af miljøstatistikarbejde i Danmarks Statistik, hvor der er offentlige repræsentanter og organisationsrepræsentanter, fra Danmarks Naturfredningsforening og jeg ved ikke hvad, masser af udmærkede mennesker, der sidder for også at have et ansvar for dette spørgsmål.

Hr. Bent Hindrup taler om bevidste manipulationer osv. Det undrer mig ikke, at Enhedslistens folketingsmedlemmer giver udtryk for den slags ting, og jeg tager afstand fra dem. Når hr. Bent Hindrup efterlyser hurtige ændringer i statistikproduktion og statistikområder i Danmarks Statistik, f.eks. interesse for alternative produktionsformer, energiforbrug i forskellige typer produktionsformer osv., interessefelter, som jeg og mit eget parti udmærket kunne tilslutte os at prioritere, vil jeg godt sige, at man altså ikke bare lige kan få Danmarks Statistik til at gear om og pludselig udarbejde statistikker på den type områder. Det kræver et langt forarbejde, dataindsamling, modeludvikling osv., inden de kan det.

Jeg synes, at en diskussion af, hvilke statistikker Danmarks Statistik skal udarbejde, er relevant. Hvis Folketinget beslutter, at der nu skal laves et nyt statistikområde, men at der ikke skal prioriteres anderledes i Danmarks Statistik, end der bliver nu, må der nødvendigvis følge flere midler med, for ellers kan det ikke lade sig gøre. Den sammenhæng er der selvfølgelig også.

Min stemmeføring er måske kommet lidt vel op i omdrejninger, men jeg følte mig altså stærkt provokeret, så jeg vil godt prøve at runde lidt medgørligt af og sige, at i virkeligheden læste jeg beslutningsforslaget som et dybt seriøst stykke arbejde, som man godt ville have behandlet seriøst. Derfor er jeg ked af, at tonen blev sådan lidt fyldt med insinuationer – for at sige det mildt – for jeg synes ikke, det fremmer noget.

Jeg vil godt foreslå, at den rapport, som regeringen og Danmarks Statistik tager meget alvorligt, og som jeg har annonceret vil komme senest i slutningen af 1996, på en eller anden måde gøres til genstand for et samråd eller andet for at følge det op, vi alle sammen ønsker: en hurtig, troværdig, ordentlig, uafhængigt udarbejdet miljøstatistik på de områder, som Danmarks Statistik arbejder med på nuværende tidspunkt.

Herunder kunne man jo også tage en diskussion af det program, som Danmarks Statistik har

udarbejdet, og som de kalder Statistik 96, hvor de selv arbejder med, hvilke nye områder, f.eks. grundvandsområdet, der kunne være interessante at komme ind på for at se, hvor problemerne er, hvorfor det er svært osv., så der bliver en anden type diskussion og formidling af viden, informationer og dialog imellem Miljø- og Planlægningsudvalget og Danmarks Statistik, henholdsvis regeringen.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Tak for ministerens svar. Jeg vil gerne tage udgangspunkt i det sidste, og jeg prøver på en fordragelig tone, da det her er seriøst ment. Fra vores side har der været et ønske om at gøre et seriøst stykke arbejde og sørge for, at vi i Folketinget ikke skal bruge tid på at tjekke statistik, men bruge tiden på politik i stedet for.

Det, vi er nervøse for, hvis den magtkoncentration, der er, fortsætter – og vi kan jo lige så godt kalde det ved det, det er – er, at når vi skal have CO₂-debat, må vi jo sige: Vi vil gerne i et samråd have gennemgået, hvordan statistikken bliver udarbejdet, og hvor usikkerhedsfaktorerne er. Så må vi selv foretage vores vurderinger, for ellers ville man bebrejde os, at vi troede på en enkelt kilde til det, der blev oplyst.

Jeg vil gerne tage imod den udstrakte hånd med hensyn til at få udvalgsarbejdet over. Jeg synes også, det var en meget fornem udmelding at få drøftet strategien for Danmarks Statistik og få at vide, hvad det er, der bliver satset på. Det synes jeg helt sikkert vi har behov for.

Jeg vil også gerne kvittere for udmeldingen om de faste terminer, og jeg vil håbe, at det tegner hele regeringen, så vi ved, at tingene kommer på de og de tidspunkter. Hvad enten det er bekæmpelsesmiddelstatistik eller andet, kommer det bom, bom, bom, bom, bom, og det er selvfølgelig noget, Danmarks Statistik, der har en stor, løbende statistikproduktion, er umådelig professionel til. Det kan smutte for dem, som det kan for alle, men det er dog et af kvalitetsmærkerne og en af de gode grunde til at koncentrere statistikarbejdet et enkelt sted. Men kan andre institutioner opbygge den samme kompetence, og vi ikke kan få flertal for noget andet, må vi selvfølgelig leve med det.

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke insinuerede noget om Danmarks Statistik eller Rigsstatistikeren, som jeg ikke også ville insinuere om mig selv, nemlig at hvis jeg skulle kontrollere mig selv, kunne det godt være, at det ikke var det allermest pålidelige kontrolmateriale.

Jeg kan se, at formanden rejser sig, så jeg skal ikke gøre flere bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er både til hr. Niels J. Langkilde og til økonomiministeren. Jeg synes altså, hr. Niels J. Langkilde har meget ret i, at den, der har magten, har også magten over tallene. Det er jo et politisk spørgsmål, hvilken statistik der skal laves, og hvilke data der skal indsamles, for økonomiministeren har jo også ret i, at der er økonomi i det, altså hvilken ramme man kan bruge til den slags.

Derudover er der altså utrolig meget politik i bare den måde, man spørger på, og hvilke data man indhenter. Sådan har det været i hele statistikens historie. Mange gange har en politisk kamp gået på bare at få nogle tal på bordet, f.eks. om sundhedsforholdene i boligerne i København helt tilbage til begyndelsen af århundredet. Det var en utrolig vigtig politisk kamp for at få bevist, at det var forbundet med en stor sundhedsrisiko at bo i baggårdshusene, og det var så bagefter med til at give hele den socialpolitiske kamp det løft.

Så på den måde har statistik utrolig betydning for den politiske kamp, og det er det, jeg mener med, at de, der har magten over de tal, har altså også en utrolig magt i almindelighed. Det er derfor, jeg også ser frem til, at vi får en politisk debat om, hvilke ting der kan indhentes oplysninger om, og hvilke statistikker der skal laves, ikke alene på miljøområdet.

Jeg synes, det er et godt tilbud, at ministeren selv ønsker at komme i samråd om det, så vi kan diskutere det, for jeg kunne også godt tænke mig nogle andre miljøtal på bordet, som hr. Niels J. Langkilde bestemt ikke ville være glad for, men dem vil jeg så foreslå til den tid.

Jeg ser frem til behandlingen i udvalget.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Der var en enkelt bemærkning, jeg skyldte økonomiministeren. Vi går ikke ind for, at al dataindsamling og -bearbejdning skal overflyttes til Danmarks Statistik. Så havde vi jo skrevet det, og så var der ingen grund til at nedsætte et udvalg. Vi er da fuldt opmærksom på, at nogle sidder med datamateriale, som de kan sende videre. Det er den statistikfaglige bearbejdelse, vi gerne vil overlade til fagfolk på området. Det er altså ikke et ønske om at overføre alt, for der

er da selvfølgelig tilfælde, hvor der er argumenter, der taler for, at det ligger på én måde det ene sted og en anden måde det andet sted.

Så vil jeg også gerne til slut understrege, at det for os også handler om, at vi i Folketinget gør os klart, at der er to måder, vi kan arbejde på. Vi kan sige, at en handlingsplan må bruge 100 mio. kr. på det problem, og så bliver der løst så meget, der kan, eller vi kan lave en handlingsplan, hvor vi siger: Vi vil nå 0,01, uanset hvad det koster. Vi skal gøre os klart, at vi ikke lægger os på en ulden mellemvej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om skærpelse af tilsyn med lov om kemiske stoffer og produkter.

Af Anni Svanholt (SF) og Steen Gade (SF).
(Fremsat 26/3 96).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at vi med SF's beslutningsforslag får mulighed for at drøfte, hvordan vi kan styrke tilsynet på kemikalieområdet.

Jeg har netop fremlagt handlingsplanen for en bedre håndhævelse af miljølovgivningen, den, vi også kalder Lov og Orden på Miljøområdet.

Planen indeholder som bekendt en række initiativer, som jeg vil tage for at opnå en bedre håndhævelse af kemikalielovgivningen.

I forbindelse med præsentationen af planen lovede jeg at komme med en samlet redegørelse for Miljøstyrelsens tilsynsindsats. Jeg er dermed enig i, at der er behov for at undersøge, om tilsynsarbejdet er organiseret på en måde, så vi opnår færrest mulige overtrædelser af lovgivningen.

Særlig på kemikalieområdet vil jeg på baggrund heraf udforme en strategiplan for tilsynet. Planen skal bl.a. indeholde en vurdering af, om der bør ændres på fordelingen af tilsynsopgaverne på de relevante myndigheder.

Jeg kan oplyse, at der i produktregisterets database er registreret ca. 1.400 importører og producenter af mærkningspligtige kemiske produkter, og med mængdeoplysninger. Heraf importerer og producerer knap 300 virksomheder mere end 100 t pr. år, og godt 350 importerer og producerer mellem 10 og 100 t pr. år. Hertil skal lægges ca. 2.300 detailhandlere og grossister, som sælger kemiske produkter, samt et ukendt antal importører og producenter af varer, der afgiver kemiske stoffer, f.eks. nikkel i smykker.

Jeg skal gøre forslagsstillerne opmærksom på, at det er Miljøstyrelsens umiddelbare vurdering, at de foreslåede ændringer kan udføres på grundlag af den eksisterende lovgivning.

Et tilsyn i den størrelsesorden, som SF foreslår, vil dog kræve en betydelig tilførsel af nye ressourcer, ikke bare til Miljøstyrelsen, men muligvis også til en række andre myndigheder, der er tillagt tilsynsforpligtelse, herunder f.eks. Arbejdstilsynet og kommunerne. Jeg vil ikke være afvisende over for en drøftelse af tilsynets omfang og organisering, men vi skal selvfølgelig sikre os, at pengene er givet rigtigt ud.

Miljøstyrelsen vægter allerede i dag et målrettet tilsyn, herunder tilsyn på områder, hvor de danske regler er strengere end EU-reglerne, samt tilsyn med import af nye stoffer fra tredjelande. Hertil kommer vægtningen af vejledningen på særlige problemområder, gennemførelse af informationskampagner samt udarbejdelse af førnævnte strategiplan på kemikalieområdet. Jeg vil desuden bede Miljøstyrelsen undersøge mulighederne for at indføre brugerbetaling i forbindelse med tilsyn hos store kemikalieproducenter, importører og leverandører.

Jeg er positiv over for forslaget om at lade Miljøstyrelsen udarbejde en årlig offentlig